

تاریخ: ۱۴۰۵ / ۰۲ / ۱۰

شماره: IR-MSRT-۱۴۰۵-۰۰۷

به:

خانم میریانا اسپولیاریک ایگر
رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ
خیابان دو لا پکس، شماره ۱۹
۱۲۰۲ ژنو، سوئیس

دفتر تهران:

تهران، الهیه، خیابان شریفی‌منش، بن بست آزاد، شماره ۴ (جنب بیمارستان اختر)

موضوع: درخواست فوری در مورد نقض‌های جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی در مخاصمات مسلحانه علیه جمهوری اسلامی ایران (با تمرکز بر قتل‌عام مدرسه میناب، تخریب اموال فرهنگی و حملات به مؤسسات آموزشی)

عالیجناب،

اتحادیه انجمن‌های علمی دانشجویی علوم سیاسی ایران که نماینده هزاران دانشجو در سراسر کشور است، مفتخر است این درخواست را حسب وظیفه جنابعالی به عنوان ناظم و ضامن اجرای حقوق بشردوستانه بین‌المللی (IHL) ناشی از کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل‌های الحاقی آنها تقدیم دارد. پیش از هر چیز، اتحادیه مراتب قدردانی خود را از سفر جنابعالی به تهران در تاریخ ۲۸ آوریل ۲۰۲۶ و تلاش‌های ارزشمند آن نهاد برای پیگیری وضعیت بشردوستانه در ایران ابراز می‌دارد. ما بدین وسیله نقض‌های سیستماتیک IHL را که در جریان عملیات نظامی ایالات متحده آمریکا و اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شده است، مستند می‌کنیم. واقعیات بر اساس گزارش‌های تأییدشده بین‌المللی، داده‌های رسمی ایرانی و جلسه فوری شورای حقوق بشر در تاریخ ۲۷ مارس ۲۰۲۶ است. با توجه به حضور دفتر ICRC در تهران و نقش منحصر به فرد آن در نظارت بر احترام به IHL، درخواست اقدام فوری برای مستندسازی این نقض‌ها، صدور هشدار عمومی و مشارکت در گفتگوی محرمانه به منظور جلوگیری از آسیب بیشتر به غیرنظامیان را داریم.

اول. گزارش واقعی: هدف‌گیری بی‌رویه و عمدی اشیاء غیرنظامی

از زمان آغاز مخاصمات، غیرنظامیان در ایران هدف حملات شدید و مکرر قرار گرفته‌اند. داده‌های تأییدشده نشان می‌دهد:

- تلفات غیرنظامیان: بیش از ۳,۳۷۵ غیرنظامی کشته شده‌اند. دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (OCHA) تا ۳۰ مارس ۲۰۲۶ شمار کشته‌شدگان غیرنظامی را بیش از ۲,۱۰۰ نفر اعلام کرده بود و این آمار در گزارش‌های بعدی رو به افزایش بوده است. این شمار شامل ۲۱۶ کودک، ۲۵۱ زن و سه پرسنل هلال احمر است. همچنین بر اساس گزارش OCHA در تاریخ ۳ آوریل ۲۰۲۶، وزارت بهداشت ایران شمار کودکان زخمی را ۱,۸۸۱ نفر و زنان زخمی را ۴,۶۱۰ نفر گزارش کرده بود. افزون بر این، بیش از سه میلیون نفر آواره داخلی شده‌اند که OCHA تعداد افراد متأثر از مخاصمات را تا ۳۰ مارس بیش از ۳.۸ میلیون نفر گزارش کرده است.

- زیرساخت آموزشی: دست کم ۷۶۰ مدرسه و مرکز آموزشی و نیز ۲۹ دانشگاه تخریب یا آسیب دیده‌اند. صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف) در ۷ آوریل ۲۰۲۶ تأیید کرد که بیش از ۷۶۰ مدرسه تخریب یا آسیب دیده است. همچنین ۳۱۰ دانش‌آموز و معلم جان خود را از دست داده‌اند.

- میراث فرهنگی: در ۲۰ استان، ۱۱۴ محوطه و اثر تاریخی و فرهنگی، ۴۸ موزه و ۱۴۹ گنجینه فرهنگی غیرقابل جایگزین آسیب دیده‌اند. سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) به طور رسمی اعلام کرده است که از فوریه ۲۰۲۶ بر وضعیت میراث فرهنگی ایران نظارت می‌کند و به آسیب به مکان‌های شاخصی از جمله کاخ گلستان و چهل ستون اذعان داشته است.

- تأسیسات پزشکی: دست کم ۳۱۵ مرکز پزشکی و امدادی آسیب دیده است. بر اساس گزارش OCHA تا تاریخ ۳ آوریل ۲۰۲۶، بیش از ۳۳۴ مرکز بهداشتی و امدادی آسیب دیده بودند که با گزارش سازمان جهانی بهداشت (WHO) مبنی بر ۲۳ حمله به مراکز درمانی تا آن تاریخ همخوانی دارد.

قتل عام مدرسه میناب - مرگبارترین رویداد

در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ حدود ساعت ۱۰:۴۵ صبح، مدرسه ابتدایی دخترانه «شجره طیبه» در میناب، استان هرمزگان، توسط دو موشک کروز تاماهاوک آمریکایی با فاصله چند دقیقه از یکدیگر مورد اصابت قرار گرفت - حمله موسوم به «دو ضربه‌ای». کلاس‌ها در حال برگزاری بود. ساختمان دو طبقه فرو ریخت. تعداد تأییدشده قربانیان ۱۵۵ نفر است. شورای حقوق بشر سازمان ملل در تاریخ ۲۷ مارس ۲۰۲۶ نشست فوری خود را دقیقاً به همین حمله اختصاص داد و آن را «نقض جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بشر بین‌المللی» توصیف کرد. قربانیان شامل ۷۳ پسر، ۴۷ دختر (همگی ۷ تا ۱۲ سال)، ۲۶ معلم زن (یکی شش ماهه باردار)، هفت والدین، یک راننده سرویس مدرسه و یک تکنسین داروخانه هستند. هیچ پرسنل نظامی در محوطه مدرسه حضور نداشت. موشک دوم زمانی اصابت کرد که امدادگران اولیه و بستگان برای نجات بازماندگان جمع شده بودند - تاکتیکی که به طور خاص برای کشتن یا زخمی کردن امدادگران طراحی شده است. هدف‌گیری برنامه‌ریزی شده و عمدی یک مدرسه، نقض جدی IHL محسوب می‌شود. استفاده از موشک‌های هدایت‌شونده دقیق (تامهاوک) تأیید می‌کند که حمله عمدی بوده و ناشی از خطای مسیریابی نیست.

دوم. چارچوب حقوقی گسترده و دقیق قابل اعمال (حقوق بشردوستانه بین‌المللی)

مقررات زیر از حقوق بشردوستانه بین‌المللی (IHL) معاهده‌ای و عرفی برای همه طرف‌های مخاصمه الزام‌آور است. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) به عنوان نهاد ناظر و ضامن اجرای این مقررات، مأموریت تضمین احترام به آنها را بر عهده دارد. شایان ذکر است که شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در نشست فوری خود در تاریخ ۲۷ مارس ۲۰۲۶، حمله به مدرسه میناب را در چارچوب حمایت از کودکان و مؤسسات آموزشی در مخاصمات مسلحانه بین‌المللی مورد بررسی قرار داده است.

الف. اصول بنیادین تفکیک و حمایت از غیرنظامیان

ماده ۳ مشترک کنوانسیون‌های ژنو (۱۹۴۹) - قتل، رفتار ظالمانه، شکنجه و رفتار تحقیرآمیز علیه اشخاصی که فعالانه در مخاصمات شرکت ندارند، از جمله کودکان، معلمان، پرسنل پزشکی و کارگران بشردوستانه را ممنوع می‌کند. این ماده به طور جهان‌شمول به عنوان بازتاب حقوق بین‌الملل عرفی پذیرفته شده است.

پروتکل اول الحاقی (۱۹۷۷)، ماده ۴۸ (قاعده بنیادین) - طرف‌های درگیر همواره باید بین اشیاء غیرنظامی و اهداف نظامی تمایز قائل شوند؛ حملات باید صرفاً معطوف به اهداف نظامی باشد. این قاعده امروزه بدون تردید جزء IHL عرفی است.

پروتکل اول الحاقی، ماده ۵۱(۲) - جمعیت غیرنظامی به عنوان چنین و نیز افراد غیرنظامی نباید هدف حمله قرار گیرند. اعمال یا تهدید به خشونت که هدف اصلی آن ایجاد ترس در میان جمعیت غیرنظامی است، ممنوع می‌باشد.

پروتکل اول الحاقی، ماده ۵۱(۴) - حملات بی‌رویه ممنوع است. حملات بی‌رویه آنهایی هستند که: (الف) به سوی یک هدف نظامی مشخص هدایت نمی‌شوند؛ (ب) از روش‌ها یا ابزارهای جنگی استفاده می‌کنند که نمی‌توان آنها را به سوی یک هدف نظامی مشخص هدایت کرد؛ (ج) از روش‌ها یا ابزارهای جنگی استفاده می‌کنند که آثار آنها قابل محدود کردن به میزان لازم در IHL نیست؛ و در نتیجه، در هر یک از این موارد، ماهیتی دارند که اهداف نظامی و غیرنظامیان یا اشیاء غیرنظامی را بدون تمایز مورد اصابت قرار می‌دهند.

پروتکل اول الحاقی، ماده ۵۱(۵) - حمله‌ای که ممکن است پیش‌بینی شود تلفات جانی غیرنظامیان، جراحات به غیرنظامیان، خسارت به اشیاء غیرنظامی یا ترکیبی از آنها را به همراه داشته باشد که در مقایسه با مزیت نظامی مشخص و مستقیم مورد انتظار، بیش از حد باشد (قاعده تناسب)، ممنوع است.

پروتکل اول الحاقی، ماده ۵۲ - اشیاء غیرنظامی نباید هدف حمله یا تلافی‌جویی قرار گیرند. در صورت تردید در مورد اینکه یک شیء که به طور عادی برای اهداف غیرنظامی اختصاص یافته (مثلاً یک مدرسه) برای اهداف نظامی استفاده می‌شود، فرض بر آن است که برای چنین اهدافی استفاده نمی‌شود. همه اشیائی که در تعریف هدف نظامی نمی‌گنجد، اشیاء غیرنظامی هستند و نباید مورد حمله قرار گیرند.

پروتکل اول الحاقی، ماده ۵۷ (احتیاط در حمله) - در انجام عملیات نظامی، همواره باید مراقبت مستمر برای حفظ غیرنظامیان و اشیاء غیرنظامی به عمل آید. تمام احتیاط‌های ممکن برای تأیید اینکه اهداف، اهداف نظامی هستند، برای انتخاب روش‌ها و ابزارهایی که از تلفات جانبی جلوگیری یا آن را به حداقل می‌رسانند، و برای ارائه هشدار قبلی مؤثر در مورد حملاتی که ممکن است بر جمعیت غیرنظامی تأثیر بگذارد، باید انجام شود، مگر اینکه شرایط اجازه ندهد.

ب. ممنوعیت‌های خاص: حملات دوزبره‌ای و هدف‌گیری امدادگران

پروتکل اول الحاقی، ماده ۵۱(۴) - حمله دوزبره‌ای (دو حمله متوالی به یک مکان در عرض چند دقیقه) یک حمله بی‌رویه است زیرا حمله دوم به سوی یک هدف نظامی مشخص هدایت نمی‌شود (هدف، اگر وجود داشته، قبلاً منهدم شده است). به علاوه، به طور عمدی امدادگران را هدف قرار می‌دهد، در حالی که آن‌ها به عنوان غیرنظامی تحت ماده ۳ مشترک حمایت می‌شوند. رویه قضایی بین‌المللی کیفری به خوبی ثابت کرده است که تاکتیک دوزبره‌ای به عنوان جنایت جنگی قابل تعقیب است.

پروتکل اول الحاقی، ماده ۱۰ - همه مجروحان، بیماران و غریق‌ها، فارغ از اینکه در مخاصمات مسلحانه شرکت داشته‌اند یا نه، باید مورد احترام و حمایت قرار گیرند.

قاعده ۱۵ حقوق بشردوستانه عرفی (احتیاط در حمله) - آنگونه که توسط ICRC تدوین شده، طرف‌ها باید مراقبت مستمر برای حفظ جمعیت غیرنظامی، افراد غیرنظامی و اشیاء غیرنظامی به عمل آورند. تاکتیک دوزبره‌ای این قاعده را نقض می‌کند زیرا پس از حمله اول، هیچ احتیاط ممکن برای ارزیابی مجدد وضعیت انجام نمی‌شود.

نظر تفسیری ICRC بر کنوانسیون ژنو اول، بند ۱۴۰۴ - تصدیق می‌کند که رویه «دو ضربه‌ای» به طور کلی تحت IHL ممنوع است و تنها در شرایط استثنایی مرتبط با نبرد مجاز است.

ج. حمایت از اموال فرهنگی

قاعده ۳۸ حقوق بشردوستانه عرفی (احترام به اموال فرهنگی) - هر طرف درگیری باید به اموال فرهنگی احترام بگذارد: نباید حملاتی را علیه چنین اموالی انجام دهد، مگر اینکه ضرورت نظامی به طور قهری ایجاب کند.

قاعده ۳۹ حقوق بشردوستانه عرفی (استفاده از اموال فرهنگی) - استفاده از اموال فرهنگی برای اهداف نظامی ممنوع است.

قاعده ۴۰ حقوق بشردوستانه عرفی (احترام به اموال فرهنگی) - هر طرف باید از اموال فرهنگی محافظت کند: توقیف، تخریب یا آسیب عمدی به مؤسسات اختصاص‌یافته به دین، امور خیریه، آموزش، هنر و علوم، بناهای تاریخی و آثار هنری و علمی ممنوع است.

کنوانسیون لاهه برای حمایت از اموال فرهنگی در صورت مخاصمه مسلحانه (۱۹۵۴)، ماده ۴(۱) - مقرر می‌دارد: «طرف‌ها متعهد می‌شوند با خودداری از هرگونه عمل خصمانه علیه اموال فرهنگی، به اموال فرهنگی واقع در قلمرو خود و همچنین در قلمرو طرف‌های دیگر احترام بگذارند.» ماده ۴(۲) فقط در موارد استثنایی «که ضرورت نظامی به طور مطلق چنین گذشتی را ایجاب کند» اجازه انحراف می‌دهد. این کنوانسیون به طور گسترده بخشی از حقوق بین‌الملل عرفی تلقی می‌شود.

کنوانسیون لاهه (۱۹۵۴)، ماده ۱۹ - کنوانسیون را به مخاصمات غیربین‌المللی تسری می‌دهد.

پروتکل دوم کنوانسیون لاهه (۱۹۹۹)، ماده ۶ - احترام به اموال فرهنگی را مجدداً تأکید می‌کند و «حمایت تقویت شده» را برای میراث فرهنگی با بیشترین اهمیت تعریف می‌کند.

د. حمایت از مؤسسات آموزشی

پروتکل اول الحاقی، ماده ۹۴ - مؤسسات آموزشی از حمایت ویژه برخوردارند. طرف‌ها باید از هرگونه عمل خصمانه علیه این مؤسسات خودداری کنند.

پروتکل اول الحاقی، ماده ۵۲(۳) - در صورت تردید در مورد اینکه ساختمانی که به طور عادی به آموزش اختصاص یافته برای اهداف نظامی استفاده می‌شود، فرض بر آن است که برای چنین اهدافی استفاده نمی‌شود.

قطعنامه ۲۶۰۱ شورای امنیت (۲۰۲۱) - این قطعنامه که در ۲۹ اکتبر ۲۰۲۱ به اتفاق آرا برای حفاظت از کلاس‌های درس در برابر درگیری به تصویب رسید، حملات به مدارس، کودکان و معلمان را به شدت محکوم می‌کند؛ از طرف‌های درگیری می‌خواهد فوراً حق آموزش را تضمین کنند؛ یادآوری می‌کند که مدارس به عنوان اشیاء غیرنظامی محافظت می‌شوند؛ و استفاده نظامی از مدارس را محکوم می‌کند. این قطعنامه هدف‌گیری دانش‌آموزان، معلمان و مؤسسات آموزشی در مغایرت با IHL را به شدت تقبیح می‌کند و از همه طرف‌ها می‌خواهد دسترسی ایمن به آموزش را در مخاصمات مسلحانه فراهم کنند.

قطعنامه ۲۹۰/۶۴ مجمع عمومی سازمان ملل (۲۰۱۰) - در این قطعنامه تاریخی در مورد حق آموزش در شرایط اضطراری، مجمع عمومی تأیید کرد که حملات به ساختمان‌های آموزشی یک جنایت جنگی است و از همه طرف‌های مخاصمات مسلحانه خواست تا به دانش‌آموزان و پرسنل آموزشی احترام بگذارند. این قطعنامه از همه طرف‌های مخاصمات مسلحانه می‌خواهد تا تعهدات خود را تحت IHL و حقوق بین‌الملل بشر انجام دهند و از اقداماتی که مانع دسترسی کودکان به آموزش می‌شود، خودداری کنند.

ه. حمایت از پرسنل پزشکی و کارگران بشردوستانه

کنوانسیون ژنو اول (۱۹۴۹)، مواد ۲۴، ۲۵ و ۲۶ - حمایت ویژه‌ای را برای پرسنل پزشکی، کارکنان بیمارستان و حمل و نقل مجروحان فراهم می‌کند.

پروتکل اول الحاقی، ماده ۱۲ - واحدهای پزشکی باید در همه حال مورد احترام و حمایت قرار گیرند و نباید مورد حمله واقع شوند. حمایتی که واحدهای پزشکی از آن برخوردارند متوقف نمی‌شود مگر اینکه از آنها خارج از وظایف بشردوستانه‌شان برای انجام اعمال خصمانه علیه دشمن استفاده شود.

قاعده ۲۵ حقوق بشردوستانه عرفی (پرسنل پزشکی) - پرسنل پزشکی مستحق احترام و حمایت هستند. آنها نباید به دلیل انجام وظایف پزشکی خود مجازات شوند.

و. ممنوعیت تلافی جویی علیه غیرنظامیان و اشیاء تحت حمایت

پروتکل اول الحاقی، مواد ۵۱(۶)، ۵۲(۱) و ۵۳(ج) - تلافی جویی علیه جمعیت غیرنظامی، اشیاء غیرنظامی، و اموال فرهنگی یا اماکن عبادی ممنوع است.

کنوانسیون ژنو چهارم، ماده ۳۳ - هیچ شخص تحت حمایتی ممکن است به دلیل جرمی که شخصاً مرتکب نشده است مجازات شود. مجازات‌های دسته‌جمعی و تمام اقدامات ارعاب یا تروریسم ممنوع است.

ز. تعهد به احترام و تضمین احترام (ماده ۱ مشترک)

ماده ۱ مشترک کنوانسیون‌های ژنو - طرف‌های متعهد متعهد می‌شوند که در همه حال به کنوانسیون‌ها احترام گذاشته و احترام به آنها را تضمین کنند. این امر تعهدی را بر همه دولت‌ها از جمله دولت‌های عضو ICRC تحمیل می‌کند تا برای توقف نقض‌ها اقدام کنند.

سوم. تحلیل حقوقی: اعمال قواعد بر واقعیات اثبات شده

الف. مدرسه میناب به عنوان یک شیء غیرنظامی - نقض تفکیک (مواد ۴۸، ۵۲، ۵۷ پروتکل اول)

مدرسه میناب یک مدرسه ابتدایی دخترانه فعال بود، یک شیء غیرنظامی به ذات خود. وجود هر تأسیسات نظامی در مجاورت، مدرسه را به هدف نظامی تبدیل نمی‌کند. طبق ماده ۵۲(۳)، هرگونه تردید در مورد وضعیت آن باید به نفع شخصیت غیرنظامی آن حل شود. استفاده از موشک‌های هدایت‌شونده دقیق تأیید می‌کند که هدف‌گیری عمدی بوده است. اذعان فرماندهی مرکزی آمریکا مبنی بر اینکه حمله ناشی از «اطلاعات قدیمی» بوده است، نشان‌دهنده عدم انجام احتیاط‌های ممکن تحت ماده ۵۷ است. در نتیجه، حمله یک حمله مستقیم و عمدی به یک شیء غیرنظامی در نقض اصل تفکیک محسوب می‌شود.

ب. حمله دوزبره‌ای - حمله بی‌رویه و هدف‌گیری امدادگران (مواد ۵۱(۴) و ۵۷ پروتکل اول؛ قاعده ۱۵ عرفی)

موشک دوم چند دقیقه پس از موشک اول، بدون هیچ ارزیابی مجدد از وضعیت نظامی هدف و بدون اختار اصابت کرد. امدادگران اولیه، والدین و همسایگان برای نجات بازماندگان جمع شده بودند. این الگو به سوی یک هدف نظامی مشخص هدایت نمی‌شود (مدرسه قبلاً منهدم شده بود) و با ضرورت نظامی قابل توجیه نیست. بنابراین، یک حمله بی‌رویه تحت ماده ۵۱(۴) است. همچنین حمایت از پرسنل پزشکی و مجروحان تحت ماده ۱۰ پروتکل اول را نقض می‌کند. تفسیر ICRC تصدیق می‌کند که حملات دوزبره‌ای به طور کلی ممنوع هستند. رویه قضایی بین‌المللی کیفری به طور مداوم با این تاکتیک به عنوان جنایت جنگی برخورد کرده است.

ج. نقض تعهدات احتیاطی (ماده ۵۷ پروتکل اول)

عدم استفاده از اطلاعات برخط برای تأیید هدف، و عدم لغو یا تعلیق حمله دوم پس از اینکه حمله اول به یک شیء غیرنظامی اصابت کرد، نقض جدی ماده ۵۷ محسوب می‌شود. تعهد به «انجام هر کاری ممکن برای تأیید اینکه اهداف مورد حمله نه غیرنظامیان هستند و نه اشیاء غیرنظامی» به وضوح نادیده گرفته شده است.

د. حملات به مدارس و دانشگاه‌ها - نقض حمایت ویژه (ماده ۹۴ پروتکل اول؛ قطعنامه ۲۶۰۱ شورای امنیت؛ قطعنامه ۲۹۰/۶۴ مجمع عمومی)

تخریب بیش از ۷۶۰ مدرسه و ۲۹ دانشگاه و کشته شدن ۳۱۰ دانش‌آموز و معلم، نقض سیستماتیک ماده ۹۴ پروتکل اول و قطعنامه ۲۶۰۱ شورای امنیت است. قطعنامه ۲۹۰/۶۴ مجمع عمومی تأیید می‌کند که حملات به ساختمان‌های آموزشی جنایت جنگی محسوب می‌شود. قتل‌عام میناب شدیدترین نمونه است. طبق ماده ۵۲(۳)، هرگونه تردید در مورد استفاده نظامی یک مدرسه باید به نفع وضعیت غیرنظامی آن حل شود. هیچ مدرکی دال بر چنین استفاده‌ای ارائه نشده است.

ه. تخریب اموال فرهنگی - نقض قواعد ۳۸-۴۰ عرفی و کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴

آسیب به ۱۱۴ محوطه و اثر تاریخی و فرهنگی، ۴۸ موزه و ۱۴۹ گنجینه، از جمله مناطق نزدیک به آثار میراث جهانی یونسکو، مصداق آسیب عمدی به اموال فرهنگی است که توسط قواعد عرفی ۳۸-۴۰ و کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ ممنوع شده است. مقدمه کنوانسیون اعلام می‌دارد که «آسیب به اموال فرهنگی متعلق به هر قومی، به معنای آسیب به میراث فرهنگی تمام بشریت است». ضرورت نظامی حملات به کاخ گلستان (در مرکز تهران، دور از هر هدف نظامی ادعایی) یا مناطق مجاور تخت جمشید را توجیه نمی‌کند. چنین اقداماتی نقض جدی IHL هستند.

و. نقض حق حیات و منع محرومیت خودسرانه از زندگی تحت IHL (ماده ۳ مشترک)

کشته شدن ۳,۳۷۵ غیرنظامی از جمله ۲۱۶ کودک و ۲۶ معلم فقط در میناب، نقض ماده ۳ مشترک است که «خشونت علیه جان و شخص، به ویژه قتل از هر نوع» را ممنوع می‌کند IHL. نیازی به تحلیل جداگانه حقوق بشر ندارد؛ این کشتارها غیرقانونی هستند زیرا ناشی از حملاتی هستند که علیه غیرنظامیان هدایت شده‌اند یا حملاتی بی‌رویه بوده‌اند.

چهارم. درخواست‌های مشخص از ICRC

با توجه به موارد فوق، اتحادیه با احترام از ICRC درخواست می‌کند اقدامات زیر را به عمل آورد:

۱. صدور بیانیه عمومی خطاب به ایالات متحده و اسرائیل که خواستار توقف فوری تمام حملات به اشیاء غیرنظامی، به ویژه مدارس، اموال فرهنگی و تأسیسات پزشکی شود، همسو با راهنماهای خود ICRC در مورد محدودیت‌های مخصصات.
۲. اعزام هیئت حقیقت‌یاب به ایران برای بررسی و مستندسازی مستقل نقض‌ها، به ویژه حمله دوزخه‌ای میناب، تخریب مؤسسات آموزشی و آسیب به میراث فرهنگی.
۳. مشارکت در گفتگوی محرمانه دوجانبه با طرف‌های درگیر، با استفاده از دیپلماسی بشردوستانه منحصر به فرد ICRC، برای مطالبه پایبندی به IHL شامل مواد ۴۸، ۵۱، ۵۲، ۵۷ و ۹۴ پروتکل اول الحاقی و قواعد عرفی ۱۵ و ۳۸-۴۰.
۴. هماهنگی با جمعیت هلال احمر ایران برای تضمین دسترسی بشردوستانه به جمعیت‌های آسیب‌دیده، مراقبت از مجروحان و کمک به آوارگان.
۵. انتقال یافته‌های مستند به نهادهای ذی‌صلاح از جمله دفتر کمیساری عالی حقوق بشر و یونسکو، بدون لطمه به نقش بی‌طرفانه ICRC.
۶. کمک فعال در حمایت از اموال فرهنگی در هماهنگی با یونسکو، با توجه به اینکه میراث ایران بخشی از میراث مشترک بشریت است.

اتحادیه آماده همکاری با این نهاد برای بررسی ابعاد این جنایات است.

پذیرای نهایت احترام ما باشید.

تاریخ: ۱۴۰۵ / ۰۲ / ۱۰

شماره: IR-MSRT-۱۴۰۵-۰۰۷

رونوشت:

- دفتر کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در تهران (teheran@icrc.org)
- کمیته اسلامی هلال بین‌الملل (info@icic-oic.org)
- جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران
- دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل - (OHCHR) برای اطلاع
- سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) - برای اطلاع
- نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران نزد دفتر سازمان ملل در ژنو - برای اطلاع

آروین تنها

دبیرکل اتحادیه انجمن‌های علمی دانشجویی علوم سیاسی ایران